

JAUME BARTUMEU CASSANY
 President de Progressistes-SDP

Les debilitats de la banca andorrana

L'adhesió a l'FMI no les resoldria pas

Xavier Espot es prepara per presentar al Consell General un discurs d'orientació política del govern liberal-conservador sobre la base de la proposta *Horitzó 23* que va exposar a finals de juliol.

Una proposta, limitada a l'horitzó de les pròximes eleccions, que no parla de les entitats bancàries andorranes ni la positiva aportació que poden fer –que haurien de fer– a la reactivació de l'economia.

Tot i que Xavier Espot sembla que ho ignora –o ho amaga– hi ha un escenari complicat per al sistema financer andorrà. Està sobredimensionat i a més pateix d'una sèrie de debilitats intrínseques associades a les seves pròpies característiques.

La primera és no disposar d'un banc central que li doni suport com a prestador de darrera instància. Davant qualsevol situació eventual d'alarma que dugués a una retirada significativa de dipòsits per part dels clients, els bancs afectats, tot i ser solvents, no disposarien de la liquiditat suficient per atendre els reintegraments i no podrien recórrer a ningú perquè els proporcionés la liquiditat necessària per fer-hi front.

Mentre que, en el cas de disposar d'un banc central que actués com a prestador de darrera instància, aquest podria proporcionar al banc (sempre, és clar, que aquest sigui solvent i per tant disposés de garanties per retornar aquests diners més endavant) els recursos líquids necessaris, i aquest podria, així, pagar als seus depositants.

La segona debilitat estructural del sistema bancari prové del fet que el país, tot i utilitzar l'euro com a moneda, no és membre ni de la Unió Europea, ni de la Unió Monetària Europea. Per tant, no té accés al Banc Central Europeu, ni té manera d'emetre euros per proporcionar liquiditat als bancs.

I la tercera debilitat és que el Govern, encara que ho volgués, no té capacitat econòmica suficient per fer front a una crisi

L'escenari per al sistema financer és complicat perquè no tenim Banc Central

En situació d'alarma els bancs no disposarien de liquiditat suficient

bancària, vista la desproporció existent entre els compromisos adquirits pel conjunt d'entitats bancàries andorranes i la capacitat econòmica total d'Andorra.

La primera d'aquestes debilitats: no disposar d'un prestador de darrera instància, és una qüestió greu, perquè això significa que el país no disposa de mecanismes de suport financer que puguin actuar en situacions d'estrès en les quals es precisa liquiditat i el mercat no la proporciona. És un dèficit molt difícil de resoldre, per a un país de la

dimensió i de les característiques d'Andorra, que no té, ni sembla realista pensar que pugui arribar a tenir, una moneda pròpia, ni tampoc un banc central que en pugui emetre en cas de necessitat en base a les garanties aportades per les mateixes entitats bancàries.

Aquest és, doncs, un problema central del país, que fa temps que és objecte d'atenció per part nostra. Fa un parell d'anys aquesta preocupació va arribar al debat públic. Aleshores, però, la controvèrsia sobre la necessitat i possibilitat de cercar un prestador final per al sector financer es va barrejar, per part del govern, amb l'inici dels tràmits per aconseguir l'adhesió d'Andorra al Fons Monetari Internacional.

Tanmateix era prou clar que l'eventual ingrés a l'FMI mai no podria cobrir el dèficit de la no-disposició d'un prestador de darrera instància per al sector financer.

Jean Paul Pollin, professor de la Universitat d'Orleans, es manifestà de forma clara, en una nota a la Comissió Especial de Vigilància i Prevenció de Risc per a l'Estabilitat Financera, afirmant que l'adhesió a l'FMI no resoldrà el problema central del prestador de darrera instància, perquè l'FMI no intervé per ajudar directament un sector en crisi i encara menys les institucions en dificultat.

Comencem el curs amb una incògnita sobre l'activitat bancària a Andorra i sense que el Govern tingui cap plantejament clar sobre el futur del sector financer.